

[Lone Dybkjær]

i dette forslag har skrevet »vedrørende energi«, er der jo ikke sagt noget om, at man ikke skal forske i atomenergi; der er bare sagt, at Risø faktisk er en bred forskningsinstitution, der ikke primært skal varetage nuklearenergi, men skal varetage de energiområder, som det nu af nogle overordnede grunde synes mest hensigtsmæssigt at varetage på Risø forsknings- og udviklingsmæssigt.

At jeg synes, det er vigtigt, at vi får denne diskussion på nuværende tidspunkt, hænger også sammen med, at hvis vi får lidt mere permanens i energibevisningerne, er det vigtigt, at vi, inden vi sætter noget mere permanent i gang, får diskuteret Risøs placering i alt dette. Jeg synes, det er særdeleshed er vigtigt, når vi tænker på, at vi faktisk står i en økonomisk stram situation. Det er jo ikke meningsfuldt at sætte en masse energiforskning i gang andre steder, som vi så kommer til at lukke ned senere hen, fordi det alligevel var mest hensigtsmæssigt, at det blev placeret på Risø, sådan som Risø nu engang viste sig at udvikle sig. Men derfor er det vel netop nu, vi skal have denne lidt mere nuancerede diskussion om Risø, også i fremtiden, og her vil jeg sige, at det er jo rigtigt, som ministeren siger, at der på beskæftigelsesplanen vil komme – det har vi andre jo også hørt – 100 mill. kr. i 1981 til forskning, og så vil der komme 30 mill. kr. til noget andet, men det var i og for sig ikke de konkrete tal, jeg sagde noget om. Det, der er problemet med energiforskningen i øjeblikket her i landet, er, at det er bevillinger, der gives for ét år ad gangen, og så længe bevillinger gives for ét år ad gangen, så længe man ikke er klar over, hvordan det vil gå det næste år, er det meget svært at opbygge en ordentlig forskningsaktivitet. Derfor skal man selvfølgelig være glad for, at man har Risø, som har en smule permanens i sine bevillinger, men det behøver jo ikke at betyde, at det ikke langsomt kunne omstille sig til noget andet.

Så er der spørgsmålet om strukturændringer. Jeg synes ikke, det er et argument, at man får at vide, at det er bedst at gøre det nogenlunde, som man gør det nu. Der må ligesom mere alvorlige argumenter til, og jeg synes godt, man kan tillade sig en diskussion om, hvorvidt det nu også i lyset af den udvikling, der er sket på Risø gennem de mange år, Risø har eksisteret, stadig er det mest

hensigtsmæssige at bevare det bestående, præcis som det er.

Med hensyn til energirådet opfattede jeg vel, at der var en slags åbning i retning af, at vi kunne diskutere, om det var rimeligt at have energirådet på den måde, som det er. Jeg tror, det er mest hensigtsmæssigt, sådan som tingene har udviklet sig, at nedlægge energirådet fremfor nu at opmande det, fordi det nok ikke har en sammensætning, der gør, at det virkelig kan få den betydning, man oprindeligt havde tænkt sig, og så synes jeg, man skal tage konsekvensen af det.

Mølgaard (DR):

Det er energiministerens bemærkning om, at Risø er det eneste sted, der foregår forskning på atomenergiens område, der kalder mig herop. Det er jo sådan, at Danmarks tekniske højskole inden for sine mange fagområder har både en undervisnings- og en forskningsforpligtelse, og jeg er bekendt med, at der på Danmarks tekniske højskole eksisterer et professorat i reaktorteknik. Og hvis det er sådan, at der slet ikke foregår nogen forskning dér, er det faktisk mit indtryk, at der ved visse lejligheder ligesom er blevet brugt en autoritet fra den institution og dens stillingsindehaver, som ikke er på sin plads. Derfor ville jeg være meget taknemlig for at få ministerens vurdering af, om det er noget, der helt kan ses bort fra.

Energiministeren (Poul Nielson):

Det sidste synes jeg ærlig talt er noget pindehuggeri. Jeg sagde, at det var den eneste institution som sådan, hvor der foregik forskning. Jeg synes, det er helt unødvendigt, at vi hiver hinanden ned i det gejl.

Til fru Lone Dybkjær vil jeg sige om disse bevillinger på beskæftigelsesplanen, at det er godt nok 100 mill. kr. ligesom i år, der er fastsat som dette års bevilling, men de kan godt dække projekter, der kører mere end et år ad gangen. Det er altså budgetteknisk gode 100 mill. kr., men jeg er stadig væk også enig i det utilfredsstillende i, at der ikke er en mere langsigtet planlægningsmulighed omkring rammernes størrelsesorden osv. Men her lever vi jo alle med det fællesskabte handicap, at vi bruger finansloven til at styre det offentliges finanser med, så her har vi jo